

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Trettende Session.

8de Møde.

Mandagen den 14de October Kl. 2.

(Fortfat.)

C. V. Rimestad (fortf.): Det vilde lede til mærkelige Ting; dersom nogle Spøgefugle vilde falde paa at gaae frem paa den Maade, vilde man kunne komme til at udsætte ethvert Valg, og saa vilde vi tilsidst ingen Rigsdagsmænd faae. Der behøvedes dertil kun 2—3 Stykker i hvert District, der vilde more sig med den Gjerning at sende Klager ind, som de kunde støtte paa et Nygte om, at Peer havde faaet 5 Rd. af Poul for at stemme paa den eller den, og hvad de ellers kunde finde paa, saa vilde jo Følgen som sagt blive den, at vi slet ikke fik nogen Rigsdagsmand; det er en simpel Consequents af hvad den ærede Forslagsstiller sagde. Det Samme er Tilfældet med den for mig aldeles forunderlige Paaftand, at hvis det var sandt, at en Mand havde bestykket 5, saa kunde den ærede Forslagsstiller ikke begribe, hvorledes det var noget Thing muligt at anerkjende et saadant Valg; det er i Sandhed mærkeligt; altsaa skal den Omstændighed, at en Mand bestikker en Anden for at vælge en Tredie, bevirke, at denne tredie Mand's Valg blev forhindret, og dersom den Mand, om hvem man paaftod, at han havde bestykket, vilde have Hr. Ludvig valgt og ikke Jensen, saa var han gaaet den slagne vette Vej; — men hvorfor bestikke 5? Han behøvede det jo blot ved 1, saa var Jensen falden — ja, det er mærkelige Ting, der ere komne frem ved denne Leilighed — men vi vare dog saa heldige at høre den ærede

Forslagsstiller selv paa det klareste bevise, at der maatte være en forunderlig Forestilling tilstede hos den Mand, der havde bestykket de 5; thi troer man virkelig, at der er Nogen, der vil være saa tosset at sige, at han er bleven bestykket, og selv om det er Tilfældet, troer saa den ærede Forslagsstiller, at den Mand, der har bestykket, er mere tosset end de Andre? Men naar det er Tilfældet, at hverken de 5 eller den Ene vil sige det, saa kan jo Ingen have sagt og Ingen have faaet det at høre, og saaledes have vi altsaa en vægtig Trøst i den ærede Forslagsstillers egne Ord. Det, den ærede Forslagsstiller har fremsat, er kommet noget stykkeviis, og jeg vil derfor blive nødt til at tage det paa samme Maade, hvorefter jeg senere skal indlade mig paa Sagen i dens Heelhed. Jeg vil først rense det, der er blevet sagt om en anonym Telegraphdepesche, som den ærede Taler mener, vi ikke kunne tillægge nogen Vægt. Medens han saaledes mener, at naar der kommer 2 eller 3 Mennesker, eller hvormange det nu kan være, og fortælle Ting, uden at det er klart, at det forholder sig saaledes, saa skalde vi tillægge denne Paaftand en saadan Vægt, at vi derfor skalde udsætte Valgets Auerkjendelse; men naar Folkethingets Udvalg har faaet et Telegram, som det erklærer at være tilstrækkeligt for det, saa veed den ærede Stiller af Vædringsforslaget ikke, om han kan tillægge det nogen Vægt; det er dog en mærkelig Modsetning. Det meest Skarpfindige, der kom frem, angik hvad det ærede Thing vil mindes fra det, der blev oplæst af Stilleren af Vædringsforslaget — det, der staaer i Andragendet om de øvrige Landsfognes skriftlige